

N:o 5.

Ank. till Riksd. kansli den 1 mars 1893, kl. 3 e. m

*Andra Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 1,
i anledning af väckt motion om lagstiftning till
förekommande af margarins missbruk vid beredning
af och handel med ost.*

Till utskottets behandling har Andra Kammararen öfverlemnat en af herr *N. Persson* i Vadensjö väckt motion (n:o 134), hvori han hemställer, »att Riksdagen må besluta i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla om utfärdande af nådig förordning, hvori de bestämmelser, som meddelats till förebyggande af magarins missbruk vid beredning af och handel med smör, *i tillämpliga delar* utsträckas att jemväl gälla vid beredning af och handel med *ost*, hvori ingår annat än af mjölk framställt fettämne.»

Ett lika lydande förslag väcktes i Andra Kammararen af samme motionär under 1892 års lagtima riksmöte. Kammarens tillfälliga utskott n:o 2 tillstyrkte bifall till motionen i sitt utlåtande n:o 1, hvartill hänvisas. Kammararen godkände utan votering utskottets betänkande. Första Kammarens utskott deremot afstyrkte förslaget, men med reservation, som vid votering i kammararen tillvann sig 30 röster mot 60, som afgåfvos för utskottets hemställan. Kammararne stannade således i skiljaktiga beslut. Dock visade det sig, att i Riksdagen fans en majoritet, som hyste den uppfattningen, att någon-

Bih. till Riksd. Prot. 1893. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 5 Häft. (N:o 5).

ting borde göras i motionens syfte, men skiljaktigheten bestod deri, att minoriteten i Första Kammaren ville öfverlåta åt Kongl. Maj:t att *utreda* och *öfverväga*, om kontroll kunde vara erforderlig; men Andra Kammaren uttalade sig för en *bestämd*, angifven kontroll. Men bortsedt från denna skiljaktighet ville dock majoriteten, att en skrifvelse i angifvet syfte skulle af Riksdagen beslutas. När härtill lägges, att en Riksdagens skrifvelse i hvarje fall måste underkastas pröfning af Kongl. Maj:t, som ock kan vägra sitt bifall till Riksdagens beslut, då det gäller en lagfråga, torde här af framgå, att skiljaktigheten icke är så stor i sak som den formelt visat sig. Derför torde det ock vara möjligt, att Andra Kammaren, utan att i hufvudsak ändra sin uppfattning, skulle kunna använda liknande ordalag, som reservanten i Första Kammaren. Ändamålsenligt torde det ock vara, att Andra Kammaren fattar sitt beslut i en sådan form, som kan hafva någon utsigt att tillvinna sig Första Kammarens bifall. Utskottet hemställer därför, att kammaren i så måtto bifaller motionen,

att kammaren för sin del besluter, att Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t behagade, efter vidtagande af erforderlig utredning, taga under öfvervägande, huru vida tillverkning af och handel med ost, hvori ingår annat fettämne än sådant, som blifvit framställt af mjölk, må kunna underkastas kontroll till förekommande af missbruk.

Stockholm den 1 mars 1893.

På utskottets vägnar:

O. W. REDELIUS.